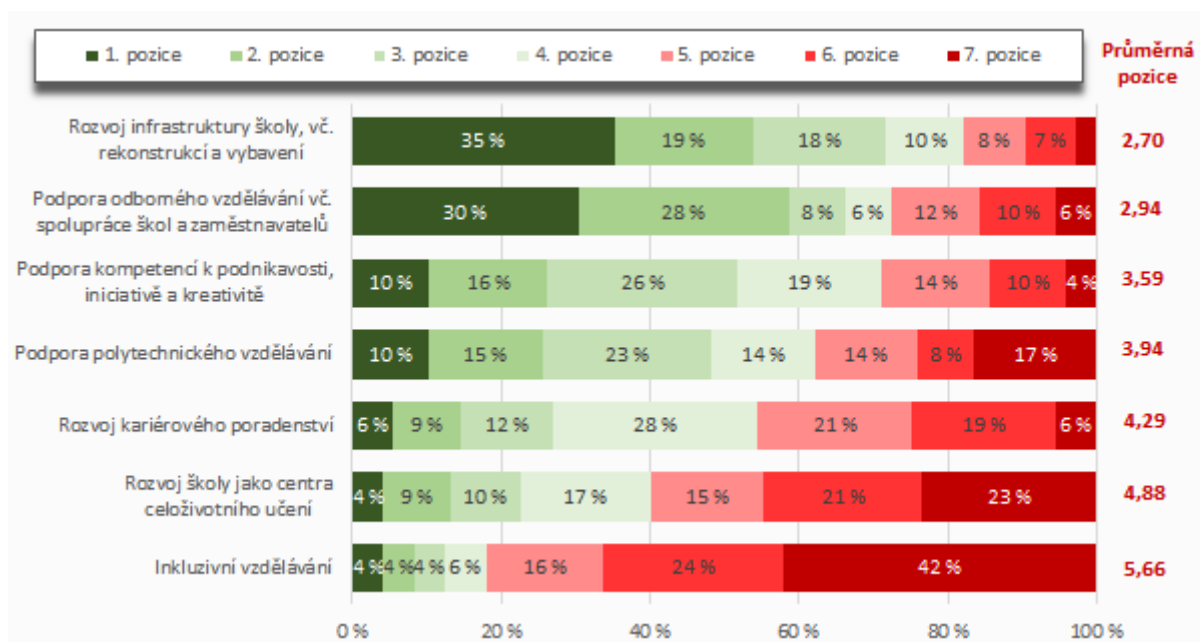

Moravskoslezský kraj

Pro střední a vyšší odborné školy v Moravskoslezském kraji patří mezi nejdůležitější intervence rozvoj infrastruktury škol, včetně rekonstrukcí a vybavení a podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů. Rozvoj infrastruktury uvedlo na první pozici 35 % škol a podporu odborného vzdělávání umístilo na první místo 30 % škol. Na třetím místě v pořadí se nachází podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě, následuje podpora polytechnického vzdělávání. Zatímco rozvoj kariérového poradenství řadí na poslední pozici 6 % škol, v případě rozvoje školy jako centra celoživotního vzdělávání se jedná o 23 % škol a inkluzivní vzdělávání umístilo na poslední příčku v seznamu priorit 42 % škol.

V následující části se vždy nachází tři, školami nejčastěji zmiňované, aktivity, překážky a opatření.

Podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů

Střední a vyšší odborné školy v rámci rozvoje této intervence především realizují přednášky a jiné formy účasti odborníka z praxe ve výuce (79 %) a zajišťují odborný výcvik nebo praxe žáků na pracovištích zaměstnavatelů (71 %). Méně než polovina škol (44 %) provádí analýzu stávajících a potenciálních partnerů v regionu a možností spolupráce a komunikace s nimi.

Mezi nejčastější překážky, na které školy v této intervenci narážejí, se řadí finanční náročnost zdravotních prohlídek a pojištění žáků školy před vstupem na pracoviště zaměstnavatele (41 %), nemožnost firem přizpůsobit se vzdělávacím potřebám žáků (40 %) a nedostatečná disciplinovanost a motivovanost žáků pro práci v reálném pracovním prostředí (35 %).

V této povinné intervenci by 59 % škol přivítalo přednášky a jiné formy účasti odborníka z praxe ve výuce odborných předmětů či odborného výcviku, 58 % škol má zájem o stáže pro pedagogy na pracovištích a moderních provozech, včetně zahraničních a 57 % o stáže žáků v zahraničních firmách za účelem podpory výuky cizích jazyků.

Podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě

Povinná intervence, která se umístila v souhrnu priorit škol na třetí pozici, je podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě. Školy v rámci jejího rozvoje především učí žáky myslet kriticky, vnímat problémy ve svém okolí a nacházet inovativní podnikatelská řešení (70 %). Dále také realizují projektové vyučování podněcující kreativní uvažování a motivující k novým nápadům, jež žáci prezentují a obhajují před ostatními (58 %) a vychovávají své žáky k podnikavosti v rámci odborného vzdělávání (57 %).

Značná část škol (64 %) Moravskoslezského kraje se potýká s nedostatkem finančních prostředků pro realizaci vzdělávání mimo vlastní výuku. Dále školy naráží na malý zájem žáků o ekonomické aktivity, cvičení či projekty (57 %) a na nedostatek výukových materiálů, pomůcek a metodik (42 %).

Nejčastěji uváděným opatřením, které by školám pomohlo v rozvoji této intervence, jsou přednášky a jiné formy účasti odborníka z praxe (úspěšného mladého podnikatele) ve výuce (78 %). Školy by dále ve značné míře uvítaly podporu školních projektů, jako jsou dny otevřených dveří pro děti z MŠ a žáky ze ZŠ, školní plesy apod. (71 %). 63 % škol by mělo zájem o kvalitativní či kvantitativní zlepšení ICT vybavení či o metodické materiály a kurzy pro pedagogy na témata kreativity a podnikavosti.

Podpora polytechnického vzdělávání

Značná část škol Moravskoslezského kraje zapojuje žáky do soutěží či olympiád (78 %) či zahrnuje do výuky polytechnických předmětů laboratorní cvičení, pokusy, exkurze či projektovou výuku (77 %). Hojně realizované jsou také motivační akce pro žáky ZŠ (58 %).

Nejčastěji se školy potýkají s nedostatečnými znalostmi žáků ze ZŠ v oblasti polytechnického vzdělávání (66 %). Dále narážejí také na nedostatečnou motivaci žáků ze ZŠ k polytechnickému vzdělávání (63 %) a nedostatek financí na úhradu vedení nepovinných předmětů (60 %).

Mezi nejžádanější opatření napomáhající rozvoji polytechnického vzdělávání lze zařadit zvýšení počtu a kvality PC, notebooků či tabletů ve škole (68 %) či zvýšení kvality softwarového vybavení školy (68 %). Za stejně potřebné opatření je považován také nákup učebnic, pomůcek či výukových materiálů (68 %).

Rozvoj kariérového poradenství

Nejčastější aktivitou, které se školy věnují, je jednoznačně organizování exkurzí a besed pro kariérovou orientaci žáků (94 %). Školy také v hojné míře poskytují podporu žákům se zdravotním nebo sociálním znevýhodněním (76 %) a spolupracují se zaměstnavateli či VŠ při náborových aktivitách (75 %).

Dalšímu rozvoji kariérového poradenství nejčastěji brání nedostatek finančních prostředků pro zajištění kariérového poradenství ve škole (62 %), malý zájem o tuto problematiku ze strany žáků a rodičů (49 %) a nízká časová dotace pro poskytování služeb kariérového poradenství (46 %).

V opatřeních, která by školám nejvíce pomohla, se zrcadlí již zmíněné překážky. Mezi nejčastěji uváděné patří především finanční prostředky na realizaci exkurzí a besed (86 %). Značná část škol by měla zájem o exkurze do provozů různých zaměstnavatelů pro vyučující SŠ i ZŠ (62 %) a o rozvoj spolupráce s VŠ (55 %).

Rozvoj školy jako centra celoživotního učení

V rámci rozvoje školy jako centra celoživotního učení se školy věnují především dalšímu vzdělávání pedagogů (51 %). Častěji realizují také zájmové vzdělávání pro veřejnost jako např. jazykové kurzy (30 %) či vzdělávání v oblasti ICT dovedností, a to jak na objednávku firem, tak i zájmové pro občany (28%).

Mezi nejčastější překážky pro školy v rozvoji celoživotního učení patří nedostatek financí pro pracovníka, který by tuto oblast na škole zajišťoval (59 %), malý zájem dospělých o další vzdělávání (53 %) či administrativa spojená se získáním akreditace rekvalifikací (46 %).

Školy by přivítaly přípravu pedagogických pracovníků jako lektorů dalšího vzdělávání (54 %), zapojení odborníků z mimoškolního prostředí jako lektorů (47 %), zlepšení ICT školy po kvalitativní či kvantitativní stránce (46 %) či finance na kvalitní materiál (46 %).

Inkluzivní vzdělávání

Z výsledků šetření vyplývá, že inkluzivní vzdělávání nepatří mezi priority většiny středních a vyšších odborných škol v kraji. Na první tři pozice se dostalo jen u 12 % škol. Přesto k aktivitám, na kterých se podílí drtivá většina škol, patří evidence žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (96 %), volba vhodných forem, metod a stylu výuky v souladu se speciálními vzdělávacími potřebami žáků (92 %) a zohledňování charakteru obtíží žáků v průběhu přijímacího řízení i při ukončování studia (87 %).

K nejčastěji zmiňovaným překážkám v realizaci inkluzivního vzdělávání patří nedostatek finančních prostředků (48 %), nedostatečné technické a materiální zabezpečení pro inkluzivní vzdělávání (40 %) a příliš vysoký počet žáků ve třídě (37 %).

V nejčastěji požadovaných opatřeních se podobně jako u kariérového poradenství odráží výše uvedené překážky. Školy uváděly, že by jim nejvíce pomohlo vytvoření odpovídajících finančních podmínek pro inkluzivní vzdělávání (67 %). Dále školy uvedly potřebu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků pro vyučující školy zejména v oblasti metod a forem práce, organizace vzdělávání (53 %) a vzdělávání v oblasti různých forem hodnocení žáků či využívání formativního hodnocení (48 %).

Nepovinné oblasti

Zaměříme-li se na nepovinné oblasti, za nejdůležitější považují školy v Moravskoslezském kraji oblast ICT, včetně potřeb infrastruktury (podpora digitálních kompetencí, konektivita škol), kterou uvedlo 91 % škol. Na druhém místě se umístilo jazykové vzdělávání (včetně potřeb infrastruktury), které jako důležité uvedlo 84 % škol.

Podporu rozvoje matematické gramotnosti považuje za důležité 74 % škol a podporu rozvoje čtenářské gramotnosti 67 % škol. Pouhé 1 % škol nepovažuje za důležitou žádnou z nepovinných oblastí.